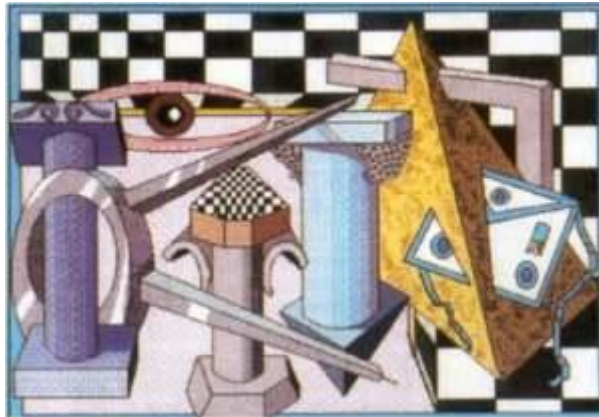

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΟΡΟΣΗΜΑ

Η ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΟΡΟΣΗΜΑ (Landmarks)

Οι αρχαίες θεμελιώδεις διατάξεις, γνωστές σαν Λάντμαρκς, είναι ένα θέμα προς εξέταση, πάνω στο οποίο υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία γνώμων.

Ο Αγγλικός όρος « LANDMARK » σημαίνει « ορόσημο », και αναφέρεται για πρώτη φορά στο 39ο άρθρο των « Γερμανικών κανονισμών και νόμων » για την λειτουργία του Τάγματος.

Οι παραπάνω κανονισμοί εμπεριέχονται στο γνωστό έργο τού Ιακώβου Άντερσον, γνωστό με τον διακριτικό τίτλο Βιβλίο Συνταγμάτων (Book of Constitutions), το οποίο περιλαμβάνει την Ιστορία τού Ελευθεροτεκτονισμού, τα αρχαία καθήκοντα και τους γενικούς κανονισμούς, όπως εφαρμόζονταν σε πολλές παλιές στοές.

Ο Άντερσον ήταν διδάκτορας τής Θεολογίας και της φιλοσοφίας, και ιεροκήρυκας στην εκκλησία τού Σκωτικού Πρεσβυτεριανού στο Λονδίνο.

Η έκφραση υιοθετήθηκε στην τεκτονική παράδοση από τον Άντερσον, του οποίου η βιβλική γνώση σαν Πρεσβυτεριανού του έδωσε τη δυνατότητα να ταιριάζει πολλές τέτοιες φράσεις στα συντάγματα, όπως έκανε επίσης με κείμενα από τον Σαίξπηρ και τον Μίλτον.

Αναφέρεται λοιπόν στους κανονισμούς η φράση : « τα αρχαία ορόσημα πρέπει να διαφυλαχθούν με στοργή »... Σε άλλο δε σημείο των νόμων και κανονισμών καθορίζει ότι όλοι οι νόμοι απορρέουν από την μεγάλη Στοά, η οποία έχει δικαίωμα να καταργήσει ή να τροποποιήσει αυτούς, λαμβανομένης όμως σε αυτήν την περίπτωση της πρόνοιας όπως διατηρηθούν άθικτα τα αρχαία ορόσημα του Τάγματος.

Ο Αγγλικός Ελευθεροτεκτονισμός παρέλαβε το 1722 τον όρο αυτό με την έννοια « Αμετάβλητες Αρχές », με τις οποίες διακρίνεται ο « Γνήσιος » Ελευθεροτεκτονισμός από τον νόθο. Η Αγγλική μεγάλη στοά αναγνωρίζει μόνο εκείνες τις στοές που παραδέχονται τα Λάντμαρκς (Landmarks) και υπακούουν σε αυτά.

Κατά παράδοξο τρόπο όμως η Αγγλική μεγάλη στοά ουδέποτε έδωσε σαφή κατάλογο των Λάντμαρκς, τα οποία οι κανονικοί τέκτονες οφείλουν να τηρούν, με αποτέλεσμα να εμφανισθούν πολλές διγνώμιες και αμφισβητήσεις πάνω στο είδος και τον αριθμό τους.

Πολλοί Τέκτονες πρότειναν και δημοσιεύσαν διάφορες απαριθμήσεις, από εννέα έως εικοσιεπέντε « ορόσημα », στα οποία θα αναφερθούμε εν συνέχεια.

Η μεγάλη Στοά της Ελλάδος στο πρώτο άρθρο του καταστατικού της χάρτη αναφέρει : « Θεμελιώδεις Αρχαί του εν Ελλάδι Συμβολικού Τεκτονισμού είναι τα ιδεώδη των Αρχαίων, Ελευθέρων και Αποδεδεγμένων Τεκτόνων, ως ταύτα διεμορφώθησαν και εφηρμόσθησαν διά της από αιώνων Παραδόσεως ».

Ας δούμε λοιπόν κατ' αρχήν την καταγωγή της συχνά χρησιμοποιούμενης αυτής φράσεως, «αρχαία ορόσημα». Ας θεωρήσουμε επίσης τι σημαίνει το να διατηρήσουμε τέτοια ορόσημα, και τελικά τι συνθέτει ένα ορόσημο και ποιά είναι πιθανόν, πέραν των πολλών που έχουν προταθεί, τα πραγματικά ορόσημα.

Μερικοί συγγραφείς ανάγουν την καταγωγή της ιδέας στην Παλαιά Διαθήκη.

Οι αναφορές αυτές στην Παλαιά Διαθήκη είναι οι παρακάτω :

1. Μή μεταίρε ὄρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες σου (Παροιμίες XXII, 28)
2. Μή μεταθῆς ὄρια αἰώνια, εἰς δέ κτῆμα ὄρφανῶν μή εἰσέλθης (Παροιμίες XXI-II,10)
3. Οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον σου, ἃ ἔστηκαν οἱ πατέρες σου. (Δευτ. XIX, 14)
4. Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεῖς ὄρια τοῦ πλησίον. (Δευτερονόμιο XXVII, 17)
5. Ἀσεβεῖς δέ ὄριον ὑπερέβησαν (Ιώβ XXV, 2).

Αν δεχθούμε ότι η φράση είναι παρμένη από τη Βίβλο, τότε μπορεί να ληφθεί μόνο σαν αφηρημένη δήλωση και όχι αναφορικά σε συγκεκριμένη λίστα κανόνων.

Πιθανόν να σημαίνει (στην Βίβλο και αλλού), να μην αλλάξεις τις βασικές αρχές τῆς μύσεως (π.χ. οι τρεις συμβολικοί βαθμοί) που είναι κοινές σε όλα τα μυστήρια, παρόλο που εκφράζονται διαφορετικά στο κάθε ένα. Μερικοί ερευνητές αποδίδουν την ιδέα πίσω στα μυστήρια και στις τελετουργίες που είναι πολύ παλαιότερα από την χρονολογία ιδρύσεως του Τεκτονισμού, όπως αυτή περιγράφεται στο βιβλίο των Συνταγμάτων.

Μερικοί εσωτεριστές και ερευνητές συμβολισμών, την αποδίδουν σε πολύ παλιές περιόδους τῆς ιστορίας, όταν συγκεκριμένες διδασκαλίες είχαν δοθεί στην βρεφική ανθρωπότητα. Μερικοί εμπνευσμένοι διδάσκαλοι ήταν οι επιτηρητές μιας αποκαλύψεως τού Θεού που δόθηκε στους ανθρώπους.

Αυτοί θέσπισαν τα ορόσημα, και τα σημεία αναφοράς, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν την ανθρωπότητα από το σκοτάδι της άγνοιας στο φως της γνώσεως και σε μια τελική λαμπρή Ανάσταση. Έτσι από την σκοπιά αυτή ο Τεκτονισμός είναι τόσο παλαιός όσο και η ανθρωπότητα, λαμβανομένου υπόψη του παράγοντα ότι είναι « θεσμός αφ' εαυτού προερχόμενος », (δηλαδή από εσωτερική ανάγκη του ανθρώπου).

Ανέκαθεν λοιπόν, όπως αναφέραμε και στο κεφάλαιο « Η 1η Θεώρηση », υπήρξε μια συνεχής σχέση μεταξύ της ανθρωπότητας και του ουρανού, η οποία είχε σαν σκοπό την αποστολή από τα ουράνια δώματα, όντων εκλεκτών, Θείων απεσταλμένων για καθοδήγηση της πάσχουσας και σε άγνοια ευρισκόμενης ανθρωπότητας. Εάν μελετήσουμε τις διάφορες αποκαλύψεις, που δόθηκαν σε όλους τους λαούς, Κέλτες, Έλληνες, Σκανδιναυούς, Πέρσες κ.λ.π., θα αντιληφθούμε ότι η θεία βοήθεια δεν έπαυσε να καταφθάνει στους ανθρώπους, ανάλογα με τις εποχές και με τη νοοτροπία τους. Θα δούμε παντού τον ίδιο σκοπό, από πλευράς του θείου πεδίου, δηλαδή διδασκαλία και καθοδήγηση του ανθρώπου για να του ανοιχθεί η πύλη της σωτηρίας. Οι εκλεκτοί έδωσαν την ιερή σκυτάλη τῆς παραδόσεως. Είναι οι μεταλαμπαδευτές τῆς αλήθειας, η οποία είτε με σύμβολα, δηλαδή ορόσημα, είτε προφορικά, παρεδόθη από γενιά σε γενιά και διαφυλάχθηκε μέχρι σήμερα σαν παρακαταθήκη.

Συνοψίζοντας, θα δούμε τέσσερις κύριες θεωρίες για την καταγωγή των αρχαίων ορόσημων, αν δούμε τη φράση αυτή, σαν συμβολική έκφραση που ενσωματώνει τις βασικές αλήθειες του Τεκτονισμού:

1. Η μοντέρνα και μη εμπνευσμένη, ακαδημαϊκή άποψη, των οπαδών τής σχολής η οποία πρεσβεύει ότι ο Τεκτονισμός ιδρύθηκε πριν από 300 χρόνια και ότι ήταν απλά μια αναγέννηση παλαιών συγκεκριμένων συντεχνιών. Πολλοί λίγοι τέκτονες σήμερα βλέπουν αυτό σαν μια συνολική και επαρκή θεωρία, αναφορικά με το νόημα των συμβολισμών, των αλληγορειών και των τύπων.

2. Η θεωρία ότι ο Τεκτονισμός κατάγεται από την Ιουδαϊκή παράδοση, ότι δηλαδή υπήρχε μια μυστική οργάνωση ή αδελφότητα, που ενσωμάτωνε πιθανόν μια παλαιότερη παράδοση, και ότι ο σύγχρονος Τεκτονισμός είναι μια αναβίωση αυτού του αρχαίου οργανισμού.

3. Η θεωρία ότι ο Τεκτονισμός υπήρξε πάντοτε και κληρονομήθηκε από εποχή σε εποχή διά μέσου των αρχαίων μυστηρίων. Αυτά τα μυστήρια διατήρησαν διά μέσου των αιώνων, τους αυτούς βασικούς τύπους και σύμβολα, και θέσπισαν αλήθειες που συνθέτουν τα αρχαία ορόσημα. Ο νεότερος Τεκτονισμός κληρονόμησε αυτά χωρίς να αναγνωρίσει την καταγωγή τους ή να δει τα εσωτερικά και βαθύτερα νοήματα τους.

4. Η τελευταία αναγνωρισμένη θεωρία, αλλά που κερδίζει συνεχώς έδαφος, δέχεται ότι η ιδέα πέρασε διά μέσου των μυστηρίων και διατηρήθηκε στους κόλπους τής Ιουδαϊκής παράδοσης. Ήταν η σπουδή πάνω στην γη ορισμένων Κοσμικών και συμπαντικών αρχέτυπων που έπρεπε να διατηρηθούν για εμάς.

Οι Εβραίοι σαν ένας δεσμός φυλών μεταξύ της αρχαίας Ανατολής και της σύγχρονης Δύσης, ήταν οι φυσικοί Φύλακες της παραδόσεως και της διδασκαλίας των Μυστηρίων. Ξέρουμε σήμερα από ορισμένες πηγές ότι οι Εσσαίοι, που λεγότουσαν και Εθνικοί, κατείχαν όλη την σοφία τού μαντείου των Δελφών και την απόκρυφη Αιγυπτιακή παράδοση που έφτασε μέχρι τους Ιππότες τού Ναού.

Από την άλλη πλευρά έχουμε την απόκρυφη διδασκαλία γνωστή σαν Kabbalah, που δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά τη διδασκαλία εκ παραδόσεως ή την παραδοσιακή αλήθεια. Έτσι λοιπόν ο χρωματισμός, μέσω της Ιουδαϊκής παράδοσης, που δίνεται στην μοντέρνα έκφραση των Μυστηρίων, με τη συμβολική ανοικοδόμηση του Ναού του Σολομώντα, θα δώσει τελικά τον σύγχρονο δρόμο για να έρθουμε στον Ιερό τόπο, μέσα στα Άγια των Αγίων, στο ονομαζόμενο Δεβίρ.

Θα παρατηρήσετε ότι σε αυτούς τους τέσσερις τρόπους καταγωγής τής Τεκτονικής ιδέας, παρουσιάζεται μια σύνθεση Αλήθειας όλου του τεκτονικού πιστεύω, της παραδόσεως και της διδασκαλίας πίσω στον Ναό του Σολομώντα και ακόμη πιο πίσω στα Μυστήρια και στον αρχαίο κόσμο. Μπορούμε ακόμη να πάμε μακρύτερα και να ψάξουμε για ενδείξεις τεκτονικής δραστηριότητας τόσο παλιάς όσο η ύπαρξη τής ανθρωπότητας. Δεν υπάρχει κατά συνέπεια πραγματική διαφορά γνώμης, αλλά η διάσωση συγκεκριμένων απόψεων αλήθειας, αν δούμε τα πράγματα μέσω του χρόνου και του περιορισμένου οπτικού ορίζοντα του Τέκτονα που έχει παραμείνει μαθητής. Αυτός που δεν πάει μακρύτερα από τη χρονολογία ίδρυσης του Τεκτονισμού, 290 χρόνια πριν, με τους εξωτερικούς τύπους και τελετές και τα « αρχαία ορόσημα », είναι ακόμη θεματοφύλακας τής αλήθειας, όπως υπάρχει σήμερα, ακόμη και αν από τη μυωπική πλευρά τής θεώρησης εμποδίζεται να αντιληφθεί το πλήρες μεγαλείο τής τεκτονικής παράδοσης. Αυτός που προχωρά πιο πίσω, στην Εβραϊκή οικοδόμηση του Ναού, και δεν μπορεί να δει μακρύτερα από αυτό, είναι

ακόμη εξίσου σωστός από τους περισσότερους σκεπτόμενους νεότερους τέκτονες. Αυτοί που θεωρούν ότι τα Ιουδαιοτεκτονικά μυστήρια είναι απλά μια επανεμφάνιση αρχαιότερων μυστηρίων και η διασπορά των Εβραίων οφείλεται σε λόγους ευρύτερης διάδοσης τής απόκρυφης αλήθειας, έχουν ακόμη ευρύτερη και περισσότερο συνθετική αντίληψη του θέματος. Ο αριθμός τέτοιων σκεπτικιστών αυξάνει ταχύτατα καθώς η φύση των αρχαίων μυστηρίων αποκαλύπτεται από νεότερες έρευνες των μυημένων.

Η παγκοσμιότητα των συμβόλων, τυπικών και διδασκαλιών αναδύεται σταθερά κάτω από το εστιασμένο φως της έρευνας του αμερόληπτου Τέκτονα, ερευνητή τής αλήθειας.

Τέλος υπάρχουν και αυτοί, στους οποίους το όραμα της αλήθειας είναι ακόμη ευρύτερο. Γνωρίζουν και διδάσκουν ότι ο Τεκτονισμός είναι μια εξωτερική, μιας δραστηριότητας και διαδικασίας που υπάρχει στην επουράνια Στοά. Πιστεύουν ότι τα σύμβολα, οι μέθοδοι εργασίας, τα τυπικά και τελετές εξαγνισμού (μύησεις) διετηρήθησαν από παλαιωτάτων χρόνων σε ισχύ για την καθοδήγηση και ανάσταση τής ανθρωπότητας. Η Τεκτονική αδελφότητα στη γη είναι η ζωντανή μαρτυρία μιας ακόμη μεγαλύτερης αδελφότητας.

Είναι η λεγόμενη Λευκή αδελφότητα. Η σύνθεση των διδασκαλιών, η ομοιότητα των παραδόσεων και η παγκοσμιότητα τού επιδιωκόμενου σκοπού ήταν πάντα η ίδια διά μέσου των αιώνων και παραμένει αναλλοίωτη. Τα αρχαία ορόσημα λοιπόν, μπορούν να εντοπισθούν σε όλες τις θρησκείες, και πάνω σε όλες τις διδασκαλίες, εσωτερικές ομάδες και αδελφότητες.

Οι μαρτυρίες βρίσκονται εκεί, πάντα αναλλοίωτα τοποθετημένες, αλλά ο μέσος Τέκτονας παραμένει σε άγνοια γι' αυτό, και θα αναγνωρίσει μόνο δύο δρόμους:

1. Δια μέσου της πίστης στην άξια και σπουδαιότητα τής ακαδημαϊκής έρευνας που γίνεται σήμερα ή έγινε στο παρελθόν (όπως μέσω της στοάς QUATUOR CORONATI no. 2076, των τεσσάρων εστεμμένων)

2. Διαμέσου εκείνης της πνευματικής ενοράσεως που είναι η ΑΜΟΙΒΗ της προσεγγίσεως ενός συγκεκριμένου σημείου της εξελικτικής κλίμακας ή συνειδητότητας, ώστε να γίνει δυνατή η αντίληψη τής πραγματικότητας πίσω από τον εξωτερικό τύπο και την αλληγορία. Η αναγνώριση της τεκτονικής αλήθειας και η σωστή κατανόηση των αρχαίων ορόσημων είναι πιο δυνατή σήμερα παρά ποτέ.

Οι άνθρωποι είναι έτοιμοι τώρα να εργασθούν με αληθινό τρόπο, και όχι, απλώς τυφλά, να εκτελούν συγκεκριμένες τελετουργίες συγκεντρωμένες από αρχαία τυπικά. Δυστυχώς όμως, όπως πάντοτε, υπάρχουν και οι εξαιρέσεις.

Μπορεί να λεχθεί ότι όλα όσα έχουμε σήμερα πάνω στη γη, σαν σχήμα και σύμβολο, σε τύπο και τελετουργία, είναι η έκφραση εκείνου που υπάρχει στην εσωτερική και αντικειμενική πλευρά τής ζωής. Τα ορόσημα λοιπόν του Τεκτονισμού είναι τύποι αλήθειας που περικλείουν θεϊκή ποιότητα. Είναι ζωντανές αλήθειες.

Δόθηκαν, όπως ελέχθη, στους πρώτους ανθρώπους σαν αποκάλυψη μέσω θείων απεσταλμένων, σαν εξωτερικά σύμβολα, που είναι τα πρώτα μεγάλα ορόσημα.

Αλλά δεν έδωσαν σε αυτούς την ερμηνεία, διότι ο εγκέφαλος τους ήταν σε πολύ μικρό βαθμό ανεπτυγμένος για να συλλάβει την υπερβατική τους σημασία.

Το θέμα λοιπόν είναι να αποδείξουμε καθαρά ότι : « εκείνο που βλέπουμε στην γη έχει το αντίστοιχο του και την καταγωγή του στον Ουρανό », (ή πνευματικό κόσμο), και δεν υπάρχει μόνο στο μυαλό μας.

Είναι ο περίφημος νόμος τών αναλογιών που διατυπώθηκε από αρχαιοτάτων χρόνων, και που τον συναντούμε σαφέστατα διατυπωμένο στον σμαράγδινο πίνακα του Ερμή του Τρισμέγιστου « όπως είναι τα Άνω, έτσι είναι και τα κάτω, προς επιτέλεση των θαυμασιών του ενός και μόνον πράγματος ». Αυτό το αντίστοιχο ή σχέδιο αλήθειας, προερχόμενο από τον Θεό, αποτυπώνεται επάνω στην ανθρώπινη συνειδητότητα και εκφράζεται υπό μορφή θρησκειών, με τους τύπους και τις τελετές τους, τις οποίες σήμερα γνωρίζουμε άμεσα ή έμμεσα με την βοήθεια ιστορικών ντοκουμέντων.

Περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια π.Χ. βρίσκουμε την ύπαρξη συγκεκριμένων Μυστηρίων, όπως τού Μίθρα, της Αιγύπτου, των Ινδιών κ.ο.κ, τα οποία έδωσαν έμφαση επάνω στον θυσιαζόμενο ταύρο, και τη θριαμβευτική νίκη ενός μεγάλου υιού του Θεού. Αργότερα ο Ήλιος μας, περνούσε από το ζώδιο του Κριού, και η έμφαση μετακινήθηκε στην Ιουδαϊκή παράδοση, στον Κριό. Ο συμβολισμός τού κριού εμφανίζεται συχνά στη νεώτερη ιστορία τών Εβραίων.

Προφανώς λοιπόν, ότι υπάρχει αιωνίως στους ουραμούς, έχει ένα ορισμένο αποτέλεσμα πάνω στον κόσμο των θρησκειών, χρωματίζοντας την παρουσία της αλήθειας από την σκοπιά τους, και επηρεάζοντας τους τύπους των συμβολισμών τους. Αιώνες πέρασαν. Η Ιουδαϊκή παράδοση έφθασε στο τέλος και η Χριστιανική άρχισε με το πέρασμα τού Ηλίου στο ζώδιο του Ιχθύος.

Οι πρώτοι χριστιανοί χρησιμοποιούσαν πιστά το σημάδι τού Ιχθύος στους τάφους τους και στις κατακόμβες, και ακόμη τρώμε ψάρι τη μεγάλη Παρασκευή σε μνήμη τής μεγάλης θυσίας του Υιού του Θεού. Σήμερα σύμφωνα με τους αστρονόμους περνάμε ταχύτατα σε ένα άλλο ζώδιο, το ζώδιο τού υδροχόου. Τα παλιά πράγματα ξεπλύνονται, ο υδροχόος εγκαινιάζει την εποχή του ύδατος επάνω στην Γη.

Αυτά είναι αστρονομικά όσο και πνευματικά γεγονότα, που σίγουρα αποδεικνύουν παρόλο που δεν εξηγούν, το ότι τα συμβαίνοντα στους ουραμούς παράγουν αντίστοιχα συμβάντα στην Γη. Όπως ακριβώς τα σύμβολα και ο χρωματισμός τών θρησκειών του παρελθόντος και του παρόντος αναντίρρητα επηρεάσθηκε από την θέση τού Ηλίου καθώς περνά δια μέσου των διαφόρων σημείων του ζωδιακού, έτσι και ο σύγχρονος Τεκτονισμός χρωματίσθηκε από τους σκοπούς και τους τύπους της επουράνιας Στοάς.

α. Δεν είναι πιθανόν ότι επτά τέκτονες συνιστούν μια Στοά επειδή η Στοά επάνω, « τα επτά πνεύματα μπροστά στον θρόνο του Θεού », ή, « οι επτά Γίγαντες της δημιουργίας», συνιστούν τις δημιουργικές δυνάμεις τού Σύμπαντος;

β. όλες οι θρησκείες διδάσκουν ότι τρεις εκφράσεις τού Απόλυτου κυβερνούν τον κόσμο της πραγματικότητας. Ο Θεός Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα.

Τρεις τέκτονες κυβερνούν μια επίγεια στοά. Ο Σεβάσμιος και οι δύο Επόπτες.

γ. Δεν αντιπροσωπεύουν οι δύο αυτές ομάδες το Πνεύμα, την Ψυχή και το Σώμα τού Σύμπαντος, ως και του ανθρώπου ;

δ. Δεν είναι δουλειά του Β' Επόπτου να αντιπροσωπεύει τον εκφρασθέντα Μ.Α.Τ.Σ., που με τις πρόσφατα φτιαγμένες πέτρες αρχίζει να κτίζει τον Ναό ;

ε. Δεν αντιπροσωπεύει ο Α' επόπτης την θεία Βούληση, και ελέγχει όλους ώστε να ευρίσκονται σε τάξη, σε συμφωνία με το σχέδιο, έτσι όπως βρίσκεται απλωμένο, αναπαριστάμενο στον πίνακα χαράξεως, σύμφωνα με τις οδηγίες τού Σεβάσμιου ;

ζ. Για τον Λόγο αυτό δεν πέφτουν τα μάτια του επάνω στον πίνακα χαράξεως (τον τάπητα) κάθε φορά που κοιτάζει προς την Ανατολή ;

στ. Δεν αντιπροσωπεύει ο Σεβάσμιος τον Πατέρα Θεό που κάθεται στην Ανατολή, στην θέση του Φωτός, και από εκεί κυβερνά την στοά του ;

η. Δεν είναι απαραίτητη η Βίβλος του Νόμου για να υποδηλώσει ότι το σχέδιο της εξέλιξης γίνεται σύμφωνα με τις εξ αποκαλύψεως οδηγίες του Μ.Α.Τ.Σ. ;

Τέτοιες ερωτήσεις έρχονται στο μυαλό όλων των νοήμωνων Τεκτόνων, και οι απαντήσεις θα εμφανισθούν πιο καθαρά όσο ο καιρός περνά. Κατά συνέπεια η φράση “Αρχαία ορόσημα” μπορεί να θεωρηθεί σαν τα αρχικά εκείνα θεϊκά σημάδια που δίνουν εγγυήσεις για το τι βρίσκεται πίσω και πέρα από τα εκδηλωμένα φαινόμενα. Δείχνουν εκείνο τον αρχέτυπο Κόσμο που για πολλούς είναι η μόνη εξήγηση για το ότι υπάρχει και είναι ορατό.

Η πρώτη απαίτηση που πρέπει να πληρεί ένα νόμος, ένα έθιμο ή ένας κανόνας, ώστε να θεωρηθεί σαν ορόσημο, είναι η αρχαιότητα. Ακόμη και αν ήταν δυνατόν να συγκροτηθεί ένα παγκόσμιο συνέδριο με συμμετοχή όλων των Τεκτονικών δυνάμεων της υφηγίας, και με τη μεγαλύτερη ομοφωνία να θέσπιζε νέους κανονισμούς υποχρεωτικούς για όλους, πάλι δεν θα αποτελούσαν ορόσημα. Θα είχαν μεν χαρακτηριστήρα παγκοσμιότητας αλλά θα τους έλειπε η αρχαιότητα.

Μια άλλη ιδιαιτερότητα των ορόσημων είναι το αναλλοίωτο τους, και, ότι ήταν αιώνες πριν εξακολουθούν να είναι και θα είναι σε ισχύ, μέχρι ο Τεκτονισμός να πάψει να υφίσταται.

Μέχρι το 1858 καμία προσπάθεια δεν έγινε από τέκτονες συγγραφείς να καθορίσουν επακριβώς και με κατανοητό τρόπο τα ορόσημα του Τεκτονισμού.

Τον Οκτώβριο του ιδίου έτους, ο Albert Mackey δημοσίευσε, στην τριμηνιαία επιθεώρηση του Αμερικάνικου Τεκτονισμού (τόμος II, σελίς 230), ένα άρθρο με τίτλο « Τα θεμέλια της τεκτονικής νομιμότητας », που περιείχε μια λίστα από 25 ξεχωριστά ορόσημα, η οποία στη συνέχεια ενσωματώθηκε στο έργο του « εγχειρίδιο πάνω σε Τεκτονικά νομικά θέματα ».

Έκτοτε τα ορόσημα αυτά υιοθετηθήκαν από την Τεκτονική αδελφότητα και πολλοί συγγραφείς τα χρησιμοποίησαν ευρέως στα άρθρα τους, έχοντας πολλές φορές άγνοια για την προέλευση τους.

Παραθέτω συντόμως την λίστα αυτήν των εικοσιπέντε ορόσημων.

1. Τα σημεία αναγνωρίσεως των Τεκτόνων μεταξύ τους (λέξεις -σημεία - χειραψίες)
2. Η διαίρεση του συμβολικού Τεκτονισμού σε τρεις βαθμούς (Μαθ. – Εταιρ. - Διδ.)
3. Ο μύθος του βαθμού του διδάσκαλου, για τον αρχιτέκτονα του Ναού, Χιράμ.
4. Η πίστη στην ύπαρξη του Θεού με την προσωνομία Μ.Α.Τ.Σ.
5. Η πίστη στην αθανασία της Ψυχής και η ανάσταση σε μια μέλλουσα ζωή
6. Η ισότητα μεταξύ όλων των τεκτόνων
7. Η Βίβλος του Νόμου αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της επιπλώσεως του Ναού
8. Το δικαίωμα κάθε τέκτονος να συμμετέχει στις συνεδριάσεις κάθε κανονικά Συγκροτημένης Στοάς.
9. Η μυστικότητα και το Τεκτονικό απόρρητο.
10. Η κεράμωση κάθε επισκέπτη σύμφωνα με τις αρχαίες συνήθειες.
11. Η διακυβέρνηση της αδελφότητας από ένα Μεγάλο Διδάσκαλο.
12. Το δικαίωμα του Μεγάλου Διδάσκαλου να προεδρεύει οπουδήποτε και οποτεδήποτε όλων των συνελεύσεων του σώματος και των Στοών που έτυχε να παρίσταται
13. Το δικαίωμα του Μεγάλου Διδάσκαλου να απονέμει βαθμούς άνευ μυσείας.

14. Το δικαίωμα τού Μεγάλου Διδάσκालου να επιτρέπει το άνοιγμα μη μονίμων στοών
 15. Το δικαίωμα τού Μεγάλου Διδάσκालου να χορηγεί άδεια για την απονομή βαθμών ατάκτως ή να συντομεύει τα διά τις διαφόρους μύσεις επιβαλλόμενα υπό των κανονισμών χρονικά όρια.
 16. Η υποχρέωση τών Τεκτόνων να συνέρχονται σε Στοές
 17. Η διοίκηση της Στοάς από τον Σεβάσμιο και του δύο Επόπτες
 18. Η αναγκαιότητα τής στεγάσεως τής Στοάς πριν αρχίσουν οι εργασίες
 19. Το δικαίωμα κάθε τέκτονος να αντιπροσωπεύεται σε όλες τις γενικές συνελεύσεις του σώματος και να δίνει τις οδηγίες του στους αντιπροσώπους του.
 20. Κάθε τέκτονας υπόκειται στους νόμους και κανονισμούς τής τεκτονικής δυνάμεως, στη δικαιοδοσία τής οποίας κατοικεί και αν ακόμη δεν είναι μέλος μιας εκ των στοών. Η τυχόν μη υιοθέτηση του δεν τον απαλλάσσει.
 21. Το δικαίωμα κάθε τέκτονα να εγείρει ένσταση κατά των αποφάσεων της στοάς του, στην μεγάλη Στοά.
 22. Η συμβολική τεκτονική εργασία με εκφράσεις παρμένες από το οικοδομικό επάγγελμα.
 23. Ουδεμία στοά μπορεί να επέμβει στις εργασίες άλλης ή να απονείμει βαθμούς σε αδελφούς που ανήκουν σε άλλη στοά.
 24. Κάθε υποψήφιος πρέπει να είναι αρτιμελής, να έχει γεννηθεί ελεύθερος και να είναι ενήλικας.
 25. Τελευταίο όλων των ορόσημων, είναι το αυστηρά αμετάβλητο και αναλλοίωτο τών παραπάνω διατάξεων.
- Υπάρχουν όμως και τέκτονες που θεωρούν ότι τα καθορισθέντα από τον Μάκευ ορόσημα είναι λίγα. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται και ένας διαπρεπής τέκτων, τότε γενικός γραμματεύς τής Μεγάλης Στοάς τής πολιτείας τού Κεντάκυ, ο οποίος το 1889 συνέταξε κατάλογο με 54 ορόσημα. Κατά συνέπειαν :
- Ο καθένας μπορεί, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, αναφορικά με την φύση τών πραγματικών Λάντμαρκς, να εξαγάγει τα συμπεράσματα του και να κάνει εκτιμήσεις για την αξία και μυητική γνώση που απορρέει από αυτά.
- Οι θεμελιώδεις αρχές που προσδιορίζουν την κανονικότητα Μεγάλης Στοάς διευτυπώθη σαν την 4ην Σεπτεμβρίου 1929 από την Ηνωμένη μεγάλη Στοά της Αγγλίας και τηρούνται απαρεγκλίτως από όλες τις μεγάλες Στοές τής Υψηλίου.
- Αποτελούνται από οκτώ παραγράφους, η τελευταία τών οποίων αναφέρει :
- « Δέον να τηρούνται αυστηρώς τα Αρχαία ορόσημα τα έθιμα και τα ήθη τής τέχνης »

1-2-2016
I+S